

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκότης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τὸ ἄτι τὸ περήφανο τὸ ὁποῖον μετὰ στεναγμοῦ κρυφοῦ, κατὰ τὸν ποιητὴν τῶν Μνημοσύνων, ἐξήλευσεν ἄλλοτε ὁ Λάμπρος Τζαβέλας λέγων:

"Ἄτι περήφανο νὰ σ' εἶχα γῶ
Μέσα στὰ Γιάννενα ἤθελα μῶ,
εὐτυχέστερος αὐτοῦ στρατηλάτης, ὁ μέλλων τῶν Ἑλλήνων Βασιλεὺς, τὸ εὔρεν ἐν τῷ συνόλω τοῦ ἀνδρείου, τοῦ ἀπαραμίλλου εἰς καρτερίαν, ἀντοχήν καὶ φρόνημα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ, ἰππεύων τὸ ὑπερήφανον ἀληθῶς ἄτι τοῦτο, ὑπὸ τὴν ἐπαφήν τῆς σιδηρᾶς ὀπλῆς οὐτινος ἀναδρώσκουσιν ἐκ τοῦ πυρίτου τοῦ Ἡπειρωτικοῦ ἐδάφους δραγμίδες φονικῶν σπινθήρων, ὁ εὐτυχῆς ἀληθῶς ἀλλὰ καὶ ἄξιος στρατηλάτης, συνέτριψε τῶν Τούρκων τὰς ὀρδὰς, ἐταπείνωσε τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν ἀπροσμάχητων φρουρίων καὶ εἰσῆλθε νικητῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου, ὑψώσας τὴν γαλανόλευκὸν μας ἐπὶ τῆς Λιθαριτσαῆς, ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς πόλεως ἐκείνης, ἧς τὸ σχέδιον, ὡς λέγουσιν, εἰκονίζει τανυσίπτερον τὸν δικέφαλον τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας αἰτὸν, εἰς τὰ Ἰωάννινα, τὴν πόλιν τῶν ἡρωϊκῶν θρύλων καὶ τῶν μεγάλων Ἑλληνικῶν παραδόσεων, τὴν πόλιν ἐξ ἧς ἀνέθορον ὁ σπινθὴρ τῆς μεγάλης τοῦ 1821 Ἑλληνικῆς ἐποποιίας.

Ἡ κατάληψις τῶν Ἰωαννίνων ἀποτελεῖ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν πρώτης τάξεως πολεμικὸν γεγονός καὶ ἀπολύτως καὶ ἐν σχέσει ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐνεργουμένας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐξεταζόμενον. Ἀπολύτως μὲν, διότι ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶναι τῆς αὐτῆς μαχητικῆς δυνάμεως καὶ ὅταν ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ μάχεται, ὡς εἰς Γιαννιτῶνα, καὶ ὅταν τειχομαχεῖ, ὡς πρὸ τῶν Ἰωαννίνων σχετικῶς δὲ, διότι ἐκ τῶν τριῶν πολιορκουμένων ὑπὸ τῶν συμμάχων φρουρίων, τῶν ὡς ἀπορθημάτων θεωρουμένων, πρῶτον ἐπεσε τὸ φρούριον πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐνήργουν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, τοῦδ' ὅτι ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον τεκμήριον καὶ πολεμικῆς ἰκανότητος καὶ στρατιωτικῆς ἀξίας τῆς δρώσης στρατιᾶς καὶ τῶν ἰδνυόντων αὐτήν.

Δὲν γνωρίζομεν ὁποῖα ἔσονται αἱ ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου κρίσεις τῶν ἀρμόδιων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀν-

ταποκριτῶν τῶν διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, οὔτινες συνεκentrώθησαν ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, εἶναι ὅτι ἡ πολλοστὴ αὐτῆ ἐπιτυχία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχιστρατήγου, ἐξυψοῖ ἐν τε τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τῇ πανευρωπαϊκῇ συνειδήσει ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ἠθικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὥστε πολλὰ, πλεῖστα μέχρι τοῦδε ἀμφισβητούμενα τυχόν ζητήματα, θὰ παύσωσιν ἀμφισβητούμενα, διότι ἐφεξῆς ὁ στρατὸς μας θὰ ἐξετάζεται ὡς πολεμικῆς δυνάμεως οὐδεμιᾶς ἄλλης πολεμικῆς δυνάμεως ὕστερουσα, οὔτε εἰς ποιὸν, οὔτε εἰς ποσὸν, οὔτε εἰς πολεμικὴν ἀξίαν, οὔτε εἰς στρατιωτικὴν ἰκανότητα.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἐπετέλεσεν ὑπερανθρώπως τὸ καθήκον του καὶ μάλιστα εἰς ὥραν τοῦ ἔτους καθ' ἣν ὀλιγίστους στρατοὺς δρῶντας ἔχη νὰ ἀναφέρῃ ἡ ἱστορία. Ἦδη ἀπολείπεται πλέον εἰς τὴν διπλωματικὴν Ἑλλάδα νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἐαυτῆς καθήκον, στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἐδραίων, τῶν ἀκλονήτων, θεμελίων τὰ ὁποῖα ἐπήξε χάριν αὐτῆς ἡ στρατιωτικὴ μας δράσις καὶ ἐφ' ὧν ἀνεγερθήσεται περίλαμπρον τὸ νέον τῆς μεγάλης μας Ἑλλάδος οἰκοδόμημα.

Ἡ διπλωματικὴ αὐτῆ δράσις θ' ἀνταποκριθῇ τελείως εἰς τοὺς πανελληνίους πόθους ὡς ἀνταπεκρίθη ἡ στρατιωτικὴ;

Ἐχομεν πλεῖστα ὅσα διδόμενα νὰ ἐλπίζομεν, ὅτι κατ' οὐδὲν αὐτῆ θὰ ὑπολειφθῇ καὶ ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ μακρὸν χρόνον διάστημα καὶ ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ χαιρετίσῃ χαρμωσύνως τοὺς δημιουργοὺς τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, φέρουσα αὐτοὺς ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Εὐχαρίστως παραλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἀθῆναι» τὴν παρ' αὐτῆς δημοσιευθεῖσαν συνέντευξιν ἣν συντάκτης τῆς συναδέλφου ἔσχε μετὰ τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, τοῦ ἐπωφελεστέρου καὶ ἀρτιωτέρου εἰς ὄργανισμὸν καὶ δράσιν τῶν Ἑλληνικῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, οὗ ἡ πεφωτισμένη καὶ ἐπωφελῆς δράσις τοιαύτην ἔσχε μέχρι τοῦδε εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐφ' ἀπάντων τῶν πλουτοπαραγωγῶν κλάδων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἵνα γνωρίσωσι καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται καὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τοῦ μεγάλου τούτου πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἣτις ἐπέτρεψεν αὐτῷ ν' ἀντιμε-

τωπίσῃ νικηφόρος, ἀν μὴ ἀζημίως, τὰς φοβερὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ Αἰγύπτῳ ἐμπορικὰς ἐκείνας κρίσεις, αἵτινες τελείως κατέστρεψαν ἄλλα ὁμοειδῆ ἰδρύματα ἀλλὰ καὶ νὰ διατάξῃ οὕτως τὰ κατ' αὐτὸ, ὥστε καὶ τοὺς μετόχους νὰ δύναται νὰ ὠφελήσῃ καὶ εἰς τὴν ἐν γένει πλουτοπαραγωγὸν κίνησιν τῆς μεγαλυνομένης Ἑλλάδος νὰ προσέλθῃ ἄμεσος ἀρωγὸς διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν του καθ' ἅπαντα τὰ ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ μεγάλου πλέον Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ

- Ὁ πόλεμος καὶ μετὰ τὰς νέας νίκας
- Ἡ ἐκκαθάρισις
- Τὰ γαλλικὰ κεφάλαια καὶ εἰς νέος συνδυασμὸς.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. Ζ. ΜΑΤΣΑΝ

Ἐπειδὴ συνελθὴ ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἵνα ψηφίσῃ διάφορα, ὡς λέγουσιν, ἔκτακτα μέτρα ἐξητήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτῆς, ἄρτι ἐπανακάμφαντα ἐκ Παρισίων, ἵνα λάβωμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν κατὰ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Μάτσας μᾶς ἐδέχθη εὐμενέστατα καὶ μᾶς ἠδχαρίστησε μάλιστα διότι τὸ παρήχομεν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσῃ δημοσίᾳ ἀπὸ τοῦδε τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ σχέδια τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν μετὰ ἕνα περὶπου μῆνα συνερχομένην Γενικὴν Συνέλευσιν αὐτῆς, πρὸς ἣν θὰ ἐκθέσῃ καὶ ἐπισήμως τὰ πράγματα τὸ Συμβούλιον ἵνα λάβῃ τὴν πρέπουσαν ἐγκρίσιν τῶν προτεινομένων μέτρων.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι κρίσεις τὰς ὁποίας διήλθομεν ἐν Ἀνατολῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν, ἤρξατο ὁ κ. Μάτσας, ἐπήνεγκον καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν μεγάλας ζημίας, ἐπειδὴ δὲ αὐτῆ εἶχεν ἤδη καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἰκανὰς τοιαύτας νὰ ἐκκαθαρίσῃ, δὲν ἦτο δυνατόν ἢ ἀπόσβεσις τούτων νὰ συντελεσθῇ, ἀφ' οὗ μάλιστα περίσσοδος βελτιώσεως ἢ ἡσυχίας δὲν ἐπὶρηχτο μεταξὺ τῶν διαφόρων κρίσεων. Διὰ τοῦτο εἰχομεν ἀποδεχθῆ πρόγραμμα βαθμιαίας ἀποσβέσεως τῶν ζημιῶν μας διὰ περικοπῶν τῶν μερισμάτων μας ἐπὶ τινὰ ἔτη, πρόγραμμα, ὅπερ ἦτο τόσῳ μᾶλλον δικαιολογημένον ὅσον καὶ ἰκανὸν μέρος τῶν ζημιῶν τούτων δὲν εἶνε πραγματοποιημένον ἀκόμη, ἀλλ' ἀπαιτεῖ μᾶλλον πρόβλεψιν πρὸς ἀπόσβεσιν ὅταν βραδύτερον ἐπέλθῃ ἢ πραγματοποιήσῃ τῆς ζημίας.

«Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὅτε ἐφθάσαμεν εἰς τὰς τελευταίας, τὰς καὶ πασῶν τῶν προηγουμένων δευτέρων κρίσεις, ἦτοι τὴν Αἰγυπτιακὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἧς ἐνθυμοῦνται πάντες τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν διὰ τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου ἐνσκήψασαν ἀπώλειαν γὰρ τῆς μεγάλης ἐν τῷ ἔθνει ἡμετέρῳ πρὸ πάντων ἀρμύρας ἀπὸ τῆς ἐπιπέσεως τῆς ζημίας, κλείσθησαν οἱ ὄφθαλμοί μας ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῆς ἀπώλειαν τῆς Ἑλλάδος.»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ**· Έν Πειραιεί, Πάτρικς, Καλάμαις, Τριπόλει, Σύρω, Βόλω, Λαρίσση, Καρδίτση και Άγρινίω.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ· Έν Χανίοις, Ήρακλείω και Ρεθύμνω.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ· Έν Κωνσταντινουπόλει (Ύποκατάστημα έν Γαλατᾶ, μετά πρακτορείου έν Στζαμπούλι), Άμισώ, Πάφρα, Τραπεζοῦντι, Κερκσοῦντι, Σμύρνη, Χίω, Μερσίνη, Άδά- νοις, Τερσώ, Θεσσαλονίκη, Σέρραις, Καβάλα, Σάμνη και Ίωαννίνοις.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· Έν Άλεξανδρείᾳ (μετά παραρτήματος έν τῇ συνοικίᾳ Midan) Καίρω (μετά παραρτήματος έν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ, Μανσούρα, Mit-Gamr, Tantah, Beni-Souef.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ· (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ**· Dombhof, Mönckebergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΠΣΩ** (Κύπρου), **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΒΛΘΕΣ** (Σάμου), **ΕΝ ΧΑΡ- ΤΟΥΜ** και **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Άντιπρόεδρος, **Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ**, **ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ**, **Ε. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ**, **ΒΑΡΩΝΟΣ** δὲ **ΝΕΦΑΙΖ**, **ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ**, **ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ**, **Α. ΖΑΡΙΦΗΣ**, **ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ** δὲ **ΡΕΒΕΡΣΩ**, **Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**, **ΜΗΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ**, **Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ**, **ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ**, **Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ**.

Γενικός Διευθυντής **ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ**

Τηλεγραφική Διεύθυνσις: «**Αθηναϊκὴν Athénoclé**».

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πάσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἥτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων και συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων και ἐμπορευμάτων, εἰσπραξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς και τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν έν τε τῇ ἐσωτερικῇ και ἐξωτερικῇ· ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιοματίων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν και εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καθεσεις εἰνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃν νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν έν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς Οἰ. δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου και ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

τὰς νεάνιδας, ἐνῶ οἱ ἄλλοι νέοι τοῦ χωρίου ἐμάχοντο, ἀπεθάρρυναν τοὺς τολμηροτέρους. Εἶχε τὴν χεῖρα βαρεῖαν, καίτοι γυνή, και τὴν σαρκασμὸν οἷζον, καίτοι χωρική. Κατέλιξαν εἰς τὸ νὰ τὴν ἀφίσουν ἡσυχον.

Ἐξήλοτύπου πολλοὶ τὸν Ἀνδρέαν, ἀλλ' ἀντεραστὰς δὲν εἶχε.

Ὅθεν, καίτοι κατάκοπος ἡ ὠραία κόρη, εὔρε λίαν περαιομένην τὴν νύκτα μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κυρίου δ' Ὁρζέλης. Οὐδὲν ἦτον, παρὰ τὴν ἄγρυπνον νεότητά της, ἡ Λουσότη ἐκκοιμήθη. Ἦτο προκχωρημένη ἡ νύξ ὅταν ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς. Αἱ ὠραὶ ἀντάγειαι τῆς ἡούς εἰσέδουν ἡῆθ διὰ τῶν ρωγμῶν τῶν παραθύρων της. Ἐβουκκλιζέτο ἀπὸ τερπνὰ ὄνειρα ἀπὸ δύο περιπού ὠρῶν, ὅταν αἰφνηδῶς ἀφηνύσθη ἀπὸ μεμκχουσμένους παιάνας, οὐς ἤκουσεν έν τούτοις, ὡς ἐάν αἱ σάλπιγγες τῆς τελευταίας κρίσεως ἤγουν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν της. Μετὰ δέκα λεπτὰ ὑπερπέδη ταχεῖα ὡς ἔλαφος τὴν ἀπόστασιν ἡῆθ τὴν ἐχώριζε τοῦ χωρίου.

Ὅλοκληρος ἡ Λαγκρὴν ἦτο ἐπὶ ποδὸς ἐκτός δύο παραλυτικῶν και τριῶν γκλουγουσῶν τὰ τέκνα των μικτέρων. Καὶ κεραυνὸς ἀν' ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν τοῦ χωρίου, πάντως οὐδένα θὰ ἐπληττε.

Ἐφθασε τάχιστα εἰς τὸ χωρίον. Μικροὶν εἰς τὸ ἄκρον τῆς μεγάλης δημοσίας ὁδοῦ διεκρίνετο ἡῆθ προάδοξον σύμφυμα γρωμάτων και ἐνδυμασιῶν. Μέγας ἵππος οὐ ἐπέβαινε γηραιὸς ἄρχων ὑπερηφάνου ἐξωτερικοῦ πάνοπλος, περαιοτιχοῦμενος ἀπὸ ἀκολουθούσους φέροντας τὴν λόγγην και τὸν θυρόν του. Ἐπειτα ἱππῶται σιδηρόφρακτοι και πλῆθος ὀπιλιτῶν, φερόντων τὰ χρώματα τοῦ Ἀμπιγνῶ, κυανοῦν και κίτρινον, τοξῶται και λογγισταί, ζωροὶ ἄνθρωποι οἵτινες βελίζουσιν μὲ ἐπρημένον τὸ μέτωπον ὑπὸ τὸν ἦγον δύο σκλιγγῶν και συγκρατοῦντες τοὺς λευκοὺς και καταπεπονημένους ἵππους των, τοὺς ζωρῶς μυκτηρίζοντας ὑπὸ τὸ οἶκετον αὐτοῦς πολεμικὸν σάλπισμα.

Ἡ συνοδία δὲν ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν έν τάξει. Ἡ πειθορχία ἦτο ἄγνωστος σγεδὸν κατ' ἐξείνους τοὺς χρόνους. Αἱ νεάνιδες ἀνερχόντο τολμηρῶς ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ἀναβολέων, ἵνα ἀπακθῶσι τοὺς ἐπικνερχομένους. Αἱ γηραιὴ μὴ-

τέρες ἀνηρτῶντο εἰς τὸν τράχηλον τῶν κυπτῶντων ἱππέων. Καὶ ὁ ἀγαθὸς ἄρχων τοῦ Ἀμπιγνῶ, ὅστις δὲν εἶχε πλέον περὶ ἐκυτὸν ἡ δέκα πρόσωπα, περετῆρε μακρόθεν τὸ φρούριον, ὅπου ἀνέμενεν αὐτὸν ἡ νεκρὰ βαρώνη και ἐξήλευε τὴν τύχην τῶν ὑποτελῶν του. Δὲν ἀπέφυγε τὴν προσφώνησιν τοῦ ἐφημερίου, οὔτε τὴν δεξίωσιν τοῦ χονδρῶ ἀρχιδικαστοῦ. Ἄλλ' ἄπαξ διαφυγῶν τὰς διατυπώσεις, διηυθύνθη έν μεγάλῳ καλπατῶ πρὸς τὴν Μπουβιέρ, οὕτως ὥστε οἱ ἀκόλουθοι μολις και μετὰ βίβης ἠδύναντο νὰ παρακολουθῶσι τὸν γηραιὸν ἀρχηγόν των.

Καὶ ἡ Λουσότη συνήντησε τάχιστα τὸν ἐραστήν της. Ὁ Ἀνδρέας Λεκλέρα μολις τὴν εἶδεν, ἀφίππευσε και ἐδραμεν εἰς συνάντησιν τῆς φίλης τῆς καρδίας του. Ἐνηγκλισθησαν ὡς δύνανται νὰ ἐναγκαλισθῶσι νέος εἴκοσι και νέκ δεκαεξ' ἔτων. Ὁ μάρμαρα Πουατελέν, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Μεγάλου πολεμιστοῦ» συνεκινήθη. Ἐσπευσε νὰ λάβῃ ἀπότῶν χειρῶν τοῦ Ἀνδρέα τὸν ρυτῆρα τοῦ ἵππου, ὃν ὠδήγησεν εἰς τὸν σταῦλον, ὥστε οἱ δύο νέοι ἔμειναν ἐλεύθεροι.

Ἡ ἀπουσία ἀσφαλῶς εἶναι μέσον καθιστῶν πτενωτέρους τοὺς δεσμοὺς τῆς καρδίας. Ὁ Ἀνδρέας και ἡ Βέρηξ δὲν εἶχον ἀνταλλάξῃ ἔρκους μέχρι τοῦ χωρισμοῦ των. Ὁ χρόνος και ἡ ἀπόστασις ὠμίλησαν και ὠμίλησαν εὐκρινῶς. Ἐδεξιῶθησαν ἀλλήλους, ὡς ἐάν εἶχον χωρισθῆ τὴν προτεραιαν μεθ' ὑπόσχεσιν γάμου. Δὲν ἔκμαν μάλιστα τὸν ἐλάχιστον ὑπαινιγμὸν, αὐτὸ ἠννοεῖτο. Ἡρωτηθησαν περὶ τῆς ἀμοιβαίας των πίστεως, μὴ ἐνθυμούμενοι ὅτι δὲν ὑπεσχέθησαν ἀλλήλοις τοιαύτην. Ἐν τούτοις ἡ πίστις ἐτηρήθη και ἄνευ τῆς σχετικῆς ὑποσχέσεως. Ἐκείνη ἐφοβεῖτο τὰς Ἰταλίδας, οὗτος τοὺς μείναντας εἰς τὸ χωρίον ἐπιτηδεῖους. Κατέπνιξαν τοὺς φόβους των ὑπὸ τὰ φιλήματά των και διήλθον δύο ἀλησμονήτους ὠρας πλησίον ἀλλήλων ἐντὸς τοῦ παιαισιούντος τὸν ποταμὸν δρασεριῦ Ἰτεῶνος, λησμονοῦντες τὸ διαρεῦσαν μακρὸν ἔτος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς προσεχοῦς ἐνώσεως των.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΦΙΟΡΑΚΗΣ

Ἄδοκτον ὅσον και ὀδυνηρὸν ἄγγελμα ἐπέσπειρε τὸ πένθος και τὴν θλίψιν εἰς τὰς καρδίας τῶν συμπολιτῶν μας, ὁ αἰφνῆδῶς θάνατος τοῦ χρηστοῦ πολίτου, τοῦ ἐντίμου ὑπαλλήλου, τοῦ ἀληθοῦς κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀνθρώπου τοῦ **Εὐαγγέλου Κ. Φιοράκη**, τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ὅστις κατὰ τὸ βραχὺ ἀτυχῶς τοῦ βίου του διάστημα οὐδένα ἠδίκησε, εἰς οὐδενὸς τὴν καρδίαν ἐπέσπειρε τὴν θλίψιν, οὐδένα ἔσχεν ἐχθρόν.

Μειλίχιος τοὺς τρόπους και εὐθὺς τὸν νοῦν και τὸ φρόνημα και διαρκῆς μέλημά του ἔχων τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του πρὸς τὴν οἰκογένειάν του ὡς ἄνθρωπος, πρὸς τὴν κοινωνίαν ὡς πολίτης, πρὸς τὴν πολιτείαν ὡς δημόσιος ὑπάλληλος διήνευεν έν ἀρετῇ τὸν βίον, ἐφεκῶν τὸν σεβασμὸν και τὴν ἀγάπην τῶν οἰκείων και τῶν ὁμοίων του και τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑπηρεσίας και τῶν προϊσταμένων του, ὅπου ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ὡς Μηχανικὸς τῶν Δημοσίων ἔργων ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ.

Ἐντίμως ἐργαζόμενος και ὡς ἱερὸν ὑπόργημα θεωρῶν τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῷ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀπέρχεται πένης ἐξ ὑπηρεσίας ἐξ ἧς πολλοὶ, ὡς λέγεται, ἀπῆλθον πολυτάλαντοι και ἀφῆκεν ἀπείρως πενομένους γηραιὸν μητέρα και τέσσαρας ἀδελφὰς, αἵτινες αὐτὸν μόνον εἶχον στήριγμα, αὐτὸν μόνον προστάτην και ἀρωγόν.

Ὅλοκληρος ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία, βρυουενοῦσα ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ ἦν ὑπέστη έν τῷ προσώπῳ τοῦ πολυκλαύστου Εὐαγγέλου, ἀθρόα παρακολούθησεν, ἀποτινοῦσα ὑστῆτον φόρον ἀγάπης και ἐκτιμήσεως, τὴν μεγαλοπρεπῆ τὸν προσφιλοῦς νεκροῦ κηδεῖαν, καθ' ἣν ἐγοροσάττει ὁ σεβαστὸς ἱεράρχης μας και ἦν ὠδήγηον οἱ πένθιμοι τῆς μουσικῆς τόνοι. Πλείστοι παρὰ πολλῶν κκετετέθησαν ἐπὶ τῆς σορῶ του στέφανοι, και ψήφισμα ἴδιον ἐξέδωκεν ὁ Σύλλογος τῶν Κρητῶν, οὗ ὁ ἀείμνηστος ἦτο έν τῶν ἐγκριτωτέρων μελῶν. Τὸ «Βῆμα» ὑπερ συνέδρον πρὸς τὸν προσφιλεῖ νεκρὸν στενοὶ δεσμοὶ ἐκτιμήσεως και ἀγάπης σκρηπίζε ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦ τάφου του θερμὰ τὰ δάκρυά του, εὐχόμενον αὐτῷ μὲν τὴν μνήμην ἀγῆρω τοῖς δ' οἰκείοις τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς μας, τῆς ἐκ τοῦ ἀπροόπτου θανάτου τοῦ μόνου έν τῇ κόσμῳ προστάτου μας, τοῦ υἱοῦ και ἀδελφοῦ μας

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

ἐνομίσαμεν ἐπιβεβλημένην ἡμῖν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπειρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἀπαντας τοὺς συμπολίτας μας τοὺς ποικιλοτρόπως συμμερισθέντας τοῦ ἀπειροῦ πένθους μας.

Οἰκογένεια Κ. Φιοράκη

Ἡ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ,"

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 110 φύλλου)

Ὑπάρχουσι παντοῦ πάντοτε οἱ ἐπιτήδειοι τόσον εἰς τὰ χωρία ὅσον και εἰς τὰς πρωτευούσας. Οἱ τοιοῦτοι γνωρίζουσι νὰ θυρωθῶσι πολὺ, ἀλλὰ και νὰ προφυλάσσωνται ἀπὸ τὰ κτυπήματα. Πολλοὶ τοιοῦτοι εὐρέθησαν και εἰς τὴν Λαγκρὸν, εὐρον δὲ τὸ μέσον ν' ἀρίστωσι τοὺς ἄλλους νὰ ἀναχωρήσωσι, οὗτοι δ' ἔμειναν ἡσυχως εἰς τὸν τόπον ἐπὶ δικφόροις προφάσεσι.

Οἱ ἀπυλλογῆντες οὗτοι ἐξεστράτευσαν και ἐπολιόρκουν τὴν Λουσότην, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπολιόρκουν τὰς δικφόρους πόλεις και φρούρια τῆς Ἰταλίας.

Ἄλλ' ἡ Λουσότη δὲν ἦτον ὀχυρωμένη πόλις και συνεπῶς δὲν τὴν ἐχυρέυσαν. Ἡ γενναία κόρη ἐφύλαξεν ἐκυτὴν, ἄνευ φράσεων, διὰ τὸν Ἀνδρέαν Λεκλέρα. Μερικοὶ κόλαφοι δοθέντες κατὰ τὴν ἀλλήλους, μερικοὶ σαρκασμοὶ διευθυνόμενοι ἐπικαίρως διὰ τοὺς ἀνδρείους ἐρωτοτροποῦντας